

10 EDICIÓ

CONCERT DE Nadal

SANTA CECÍLIA 2022

L'ART DE LES EMOCIONS

Recuperem L'ALÉ

No hem d'amagar que hem passat de no tenir quasi cap actuació a tenir uns mesos d'agost a novembre, on semblàvem que vivíem en la Banda. De fet, quan escrivim aquestes paraules, estem capficats en la preparació del 50è certamen provincial de bandes de música d'Alacant, en la primera secció, amb dues bones obres, amb un treball constant, intens, il·lusionant, que no sabem si ens portarà al primer caixó, però el premi el tenim ja, fer banda, que és el que preteníem.

Al fi hem recuperat el carrer, i l'escenari, després d'aquest maleït somni. I els podem assegurar que ens ha deixat un bon sabor de boca, perquè hem sabut traure el millor de la situació: complir les normes, el fet de valorar la xerradeta en el pati en l'entremig de l'assaig, la força de Mauro (dels músics de més edat) i valorar la nostra agrupació, la banda que tenim no és un regal, sinó un treball, un esforç que hem forjat amb molts anys, molts esforços i molta constància.

enguany, hem tocat a Ontinyent, Mutxamel, Ibi, Crevillent, Albaida, i com no, al nostre poble, Xixona. Hem fet concerts: Primavera, el centenari de "El Trabajo", els concerts de temàtica festera, vam vibrar amb les peces de les processons, l'Encontre... i és el que volem i el busquem i el que ens agrada, fer música amb els companys i les companyes de la banda.

I en tot aquest camí, al llarg de huit anys, ens han acompanyat el nostre director, David González-Tormo, amb el qual, amb el concert de Santa Cecília, arribarem a la fi d'un cicle. Si mirem cap enrere, hem tingut, sobretot, bons moments: el final de Leningrad a l'ADDA, millor dit, el final de totes les obres dels concerts de Santa Cecília, el bes de la Sènia, les entrades de Moros i Cristians on ho ha donat tot i mils d'anècdotes que han marcat a David González-Tormo en aquest cicle que ara acaba i que ha passat a formar part de la nostra història de l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo".

David, mestre, et desitgem el millor dels camins en aquesta cerca de la felicitat amb la música.

Altrament, presentem tres músics nous, i festegem l'aniversari dels que compleixen 25 o 50 anys, és un binomi nou i vell; els que entren i els que es consoliden, anem fent, a poc a poc, una història, un conte, una novel·la de música, com el títol del nostre concert, "L'Art de les Emocions", perquè pretenem això, emocionar, amb un art, la música, amb un grup de gent del nostre poble, les emocions. Entre totes i tots, que és un dels factors que ens fa avançar, amb unió, amb perseverança, i ho tornem a repetir, la música i Xixona és el que ens uneix.

Els i les membres de l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona

L'excel·lència i altres virtuts

Si busques al diccionari el significat d'excel·lent apareixerà: "Que destaca per les seues bones qualitats, extraordinari, genial, magnífic, etc." Per a mi, això és el que primer se'm representa en pensar en la Banda de Xixona: l'excel·lència. I pense amb ella no tan sols musicalment, que també; sinó que pense en ella per a definir també a les persones.

Això és el primer que em vaig trobar quan vaig arribar a Xixona: Excel·lència... Musicalment, estava gravat al vostre ADN, a la vostra sang, donar-ho tot a cada concert, a cada entrada, a cada actuació... Així el públic ens ho transmetia. I personalment, estava gravat als vostres cors fer sentir als forasters com a casa. Així m'he sentit jo tots aquests anys, com un més de casa, de la "família". Puc dir, amb veu pròpia, que a la Banda de Xixona brolla, de manera natural, l'excel·lència.

Està clar que aquests quasi tres anys de pandèmia ens han alterat a tots, i en tots els aspectes. Ara, la Banda de Xixona no pot permetre's deixar de cultivar eixa excel·lència de la qual vos parle. No per res. Podria fer-ho, però ja no seria la Banda de Xixona, seria una altra banda. I això, amics meus, a Xixona no pot passar. Perquè Xixona, i els seus músics, són i seran sempre sinònim de la major de les qualitats, tant com a músics com a persones. Sé, de bon grat, que cuidareu eixa faceta vostra sempre... Ho sé.

Hagués pogut acomiadar-me amb un text de Llach, de Toureau o de Whitman. Però vaig a fer-ho de manera més col·loquial i em referiré al president del Reial Madrid. Em perdonarà el meu company "Caboteta", però sé que li agradarà al meu amic Manolo. Florentino Pérez, quan presentava a un fitxatge d'eixos mediàtics o galàctics, com vulgueu dir-li, deia sempre la mateixa frase: "Hay jugadores que han nacido para jugar en el Real Madrid". No puc parlar en nom de Juan, de José Rafael, de José Francisco o de Jordi, però sí que vos puc dir en el meu nom, i sé que ells estaran d'acord amb mi, que hi ha directors que han nascut per a dirigir la Banda de Xixona.

Gràcies per fer aquest somni meu realitat. Gràcies per la MÚSICA, amb majúscules, que hem fet junts. Però, sobretot, gràcies infinites per cada moment compartit.

Amb estima sempre,

David.

Palomar, a 19 d'octubre de 2022

PROGRAMA ACTES SANTA CECÍLIA

Dissabte, 19 de novembre de 2022

16:00 h • 1r Torneig de Futbolín a la Cabanya

Diumenge, 20 de novembre de 2022

09:00 h • Cercavila pel poble per arreplegar els nous músics

11:30 h • Missa en honor a Santa Cecília

14:00 h • Dinar de Germanor i tradicional torneig de cotos

Dissabte, 26 de novembre de 2022

10:00 h • Torneig de petanca al poliesportiu

19:00 h • Concert de Santa Cecília - 10é Concert de Nadal a l'ADDA

22:30 h • Sopar de Germanor

PROGRAMA CONCERT

SANTA CECÍLIA - A.A.M. "EL TRABAJO" DE XIXONA
(26 de Novembre 2022 - 19:00 hores - ADDA)

* PRIMERA PART *

- *Symphonic Overture* James Barnes
- *West Side Story Selections* Leonard Bernstein
- *El Olimpo de los Dioses* Óscar Navarro
X. "Zeus y Hera" (Padres de los Dioses)

* SEGONA PART *

- *Carmen "Les Toréadors"* Georges Bizet
- *O mio babbino caro (Gianni Schichi)* Giacomo Puccini
- *E lucevan le stelle (Tosca)* Giacomo Puccini
- *Intermezzo Cavalleria Rusticana* Pietro Mascagni
- *Quando me'n vo (La Bohème)* Giacomo Puccini
- *Nessun dorma (Turandot)* Giacomo Puccini
- *Brindisi (La Traviata)* Giuseppe Verdi

*Soprano: María Oviedo

*Tenor: Jordi Sánchez

Director: David GONZÁLEZ-TORMO

Benvinguts/des NOUS MÚSICS

L'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona, té la sort de presentar altres tres músics que s'uneixen a la nostra Agrupació.

Sempre és una sort donar aquesta notícia, i donar-los la benvinguda per entrar a formar-ne part.

I l'enhorabona als familiars, perquè no ens cansarem de dir, que la inversió feta en temps i en diners, és una riquesa immaterial tan gran en la formació com a persona, que s'entén quan es té un poc de coneixement.

Els presentem als nous membres de la nostra Agrupació Musical que des del dia de hui formaran part de la nostra família:

CARLA FRANCÉS SIRVENT (clarinet)

ÓSCAR ROMERO MIRALLES (percussió)

JORGE GOSÁLBEZ SIRVENT (trompeta)

MÚSICS que compleixen anys

Des de fa tres anys que vam iniciar aquesta secció, i on els músics que van complir anys l'any anterior, expressen amb poques paraules, difícil tasca, el que han significat la banda.

50 AÑOS SON MUCHOS, PERO NO DEMASIADOS

Me manda José Miguel un audio donde me pide que escriba algunas palabras acerca de mis recientes 50 años como músico de esta Agrupación para el programa de la festividad de Santa Cecilia 2022.

No se me ocurre otra cosa, y es realmente lo que pienso y siento, que palabras de agradecimiento.

Cierto es, que la AAMET me ha "quitado " muchísimas horas de mi vida personal, pero también es cierto que me ha regalado otras muchas de vivencias y satisfacciones.

Cuando escribo estas letras, no puedo (ni quiero) recordar los malos ratos que en estos cincuenta años ha habido. Y creedme: Los ha habido, pero los dejaremos para otro momento. Ahora no.

Me gustaría agradecer a todas las personas que me han enseñado a nivel didáctico y humano, durante el tiempo que he podido ejercer de alumno, que me hubiera gustado que hubiera sido muchísimo más de lo que ha sido.

Empecé con ocho años con las clases de solfeo, y dos años más tarde ya formaba parte de esta Banda de Música. Las amistades de entonces, que siguen siendo las de ahora, tuvieron un papel muy importante para continuar adelante, por lo que estoy agradecido y orgulloso que algunas de ellas formen parte de mi familia y la de mis hijos, después de compartir todos estos años música y muchas vivencias.

Me gustaría destacar las palabras del día de la celebración de los 50 años:

"Sou la meua família. I és cert, per a mi ho sou: Els que ja estaven quan vaig arribar i els que han anat deixant d'estar. Els que estem ara i els que tristament se'n van anar. Els que acaben d'arribar, i els molts que estan per arribar (que estic convençut que seran molts).

Vull agrair també i de manera especial als meus companys de corda, Toni, Gregorio, Raquel, Víctor, Carlos i Andrea, apart de la seua qualitat humana, el seu compromís i col·laboració perquè tot funcione entre nosaltres sense cap mena d'etiquetes. Una actitud que sens dubte, els honra.

I finalment, vull expressar la meua gratitud durant tots aquests anys a l'aportació de la meua família "vertadera": els meus pares Juan i Maria, els meus sogres Paco i Isabel, Sara, Luismi, David i el meu nét Oliver. I de manera molt particular, a la meua dona, que ha contribuït amb molt i d'una manera impagable, a aqueixes moltíssimes hores d'absència en la nostra vida personal i familiar. A ella, a la meua dona Encarna, i amb el permís dels altres, la meua dedicació sincera d'aquesta medalla d'or, que tan orgullós estic.

Un abraç sinser i de molt valor, com l'or.

Vicente Pardo

25 ANYS DE MOLTA MÚSICA

Enguany ens ha tocat. Ho veiem lluny. Sempre déiem: "a 2022 ens toca la medalla dels 25, encara queda" i ja la tenim ací. Què podem dir d'aquests anys? Hem tingut moltes risses, molta música, molts bons moments i, com tot a la vida, unes quantes llagrimetes o algun cabreig. Perquè què és la vida sinó això? Tots tres hem format part de la directiva d'una de les associacions més antigues del poble i continuem ajudant en tot el que podem perquè, amics i amigues, a la família sempre se l'ajuda, i això som a la Banda, UNA FAMÍLIA amb majúscules. I què més mostra que el vincle especial que ens uneix als tres: Ruth i Negre són padrins de les xiquetes de Xarly.

És difícil recordar amb quin moment quedaries després d'aquests vint-i-cinc anys.

Xarly, recorda amb molta emoció el dia que la seua germana va entrar a la Banda, com va arribar al concert de Sta. Cecília pels pèls perquè les seues xiquetes estaven a punt de nàixer o el dia que li van donar la medalla dels cinquanta anys de músic al seu pare; Ruth es queda amb la cara d'orgull i els aplaudiments del seu pare des del públic el dia que va fer el seu primer solo fa vora vint anys, les abraçades amb els companys i companyes el dia que vam guanyar el certamen de la Sènia o el dia que li van donar la medalla dels vint-i-cinc anys veient la careta de la seua neboda Sofia al públic.

I el Negre recorda com Xarly el va animar a incorporar-se a la Banda de Xixona, ja que ell va començar a la Banda de la Torre, els dies i hores que els seus pares esperaven mentre feien classe al conservatori o els viatges a Toledo i Aranda de Duero on vam gaudir de la música i l'amistat. Moments emotius que només la música et dona i que comparteixes amb els amics i la família.

Esperem poder compartir molts més anys amb aquesta família, moltes més cercaviles, concerts, certàmens i poder transmetre aquest sentiment i aquest voler a la Banda a generacions posteriors.

Com deia Gabriel García-Márquez, "**La vida no es lo que uno vivió sino lo que recuerda y cómo la recuerda para contarla**", i nosaltres sempre recordem i recordarem els nostres anys com a músics de la Banda de Xixona.

**Ruth Jiménez, José Juan Martínez
i Carlos Verdú**

MEMORÀNDUM

••• DIUMENGE 21 DE NOVEMBRE DE 2021 ••• ARREPLEGADA NOUS MÚSICS

No hem d'amagar que teníem cuscanelles a la panxa. Teníem el sentiment que la normalitat estava arribant. Hem quedat matinet per fer-nos un café i mistela. No hem volgut despertar al veïnat amb coets i ho hem fet, puntuals a les nou del matí amb *Antañona* de Fernando Tormo Ibáñez, autor albaidí que porta l'alegria en el solo de trompetes, i que ens va obrir l'ànima.

L'arreplegada dels músics és un moment especial, per a tots: familiars, músic que és arreplegat i tots els companys que anem per ell. És una mescla de sentiments, d'afecte, d'amor i de pensar que la faena en l'Escola de Música s'ha fet bé.

Teníem un llarg recorregut, la veritat que férem quasi set quilòmetres pels carrers del poble.

Hi ha emoció. Sents la música i significa que ja venen. La mare s'afanya a posar-li correctament la corbata, li l'estira la solapa perquè la jaqueta estiga el menys arrugat possible, i el fill o la filla protesta. Els pares i les mares estan rectes, com si els passàrem revista militar, a la porta de sa casa. Els veïns ixen als balcons, no saben ben bé perquè la banda està regirada davant del seu edifici; Ah! Exclamen i entenen que el fill o filla de (Pèls, Camarasa, Manolet, Lopetes, Pitet o el net de Crispu) entren a la Banda.

És un moment que emociona. Intentem que arribe el fort, el trio o el final de la peça, que toquem amb força quan arribem al qui arrepleguem. Abans que acabe la música, ixen el mestre i el president de la formació, que són els primers a donar les felicitacions, amb mà, puny o dues besades. Fem cua, totes i tot, també volem ser participis del moment que quedarà enregistrat en la memòria.

S'ha posat a ploure, un plugim. Traem els mòbils i calculem, els que fan d'experts de Maldonado, que en un quart parará. Aprofitem per a fumar, xarrar, estar en ambient de banda. Ens queden tres per arreplegar i hui sabem que no farem tard a missa.

Agarrem la Santa, és emocionant, feia dos anys que no eixia al carrer. Enguany, Sofia la floristeria i la seua germana, li han donat un colorit a Santa Cecília que ningú pot dir que no li ha agradat. Toquem A.A.M.E.T. de Ricardo Planelles (el nostre Mullor). Baixem rumb a l'església, per la Plaça. El cel s'ha obert i la veritat és que hi ha molta llum al carrer. Hi ha sonoritat, alegria. Mati, la *Carxofa* crida des del balcó: Visca Santa Cecília! I no es queda soles, perquè li repliquem amb força: VISCA!!!!. Abans d'eixir ha arribat José Daniel Planelles Torregrosa, ja sense el vestit de músic, ens cuinejarà l'arròs, i són detalls que s'han de valorar.

Entrem a l'església amb peu ferm. Deixen la santa, en primera fila els entrants, darrere directiva i respectuosos. Enrique Serra ens encamina un poc més al cel amb el seu saxo, també Ricardo Planelles pare amb el teclat, estem preparant-nos per a explorar nous camins, i aquest, sembla que l'hem trobat, el del dia de Santa Cecília.

Després de la missa, molts volen immortalitzar el moment. Els iaïos amb els nets, els nous, la nova directiva, els portadors, els amics, les amigues, totes i tots músics. Agarrem la Santa i eixim de l'església. Hi ha la segona traca reforçada. Sona la música forta. La gent, quan passem, ens aplaudeix.

Els pares i les mares dels nous membres, en compte de posar la tauleta, han preferit, i amb bon criteri, fer-nos una cervesa. Com que el bar del Trabajo està tancat, parem al Casino (es nota que està Manolet?).

Amb alegria ja en el cos, fem el trajecte a l'inrevés. Allà ens espera la primera convivència de germanor. Necessitàvem aquest moment de disbauxa, de parlar, de compartir, de rialles, de converses filosòfiques, de records.

Es fa de nit, i toca descansar. Dilluns hi haurà assaig.

Hem trobat el primer camí.

Ens acompanyes el pròxim dissabte?

• • • **DISSABTE 27 DE NOVEMBRE DE 2021** • • •
CONCERT DE SANTA CECÍLIA
EL VIATGE DESITJAT

En el final del llibret del Memoràndum els convidaven a fer que ens acompanyaren en aquest camí. Necessitàvem retrobar-nos i pensem que ho vam fer!

L'ADDA no només és un bon auditori, amb el qual, i gràcies a l'Ajuntament de Xixona, podem actuar, fer la publi de la Fira de Nadal i el concert en honor a Santa Cecília. Representa molt més. Un treball constant i intens per poder oferir un bon repertori.

Començarem a assajar a l'aula d'exposicions de la societat "El Trabajo" i gràcies a la millora de les restriccions poguérem tornar a la nostra casa. Ens sentíem bé, a gust, amb comoditat. Anàvem a poc a poc destriant cada nota, cada compàs, cada obra.

Eixe dissabte, de matí, es feren les finals esportives, el frontó, on guanyaren Isidro i Manolet (dos cristians), i el de petanca (Aitor i Alejandro). A les 15:00 quedàrem per omplir les dues furgonetes amb tot l'instrumental que necessitàvem. Vora les 16:30 ja estàvem asseguts per fer la prova de so, necessària per a acostumar l'oïda. Es repassen les obres, les entrades; s'intenta que isca allò que no ix!

Hi ha nervis darrere de l'escenari. Les xiques de la banda aprofiten per fer-se la foto, ja ho tenen com a una tradició, i és que han sigut dos anys fins que ha arribat la foto, que podria representar el retrobament, un poc més prop de la normalitat.

Clarinetes, trompetes i percussió a la banda esquerra de la porta per entrar, a la dreta, saxos, flautes, tubes, trombons i trompes. Mirem a la pantalla de la televisió que hi ha, veiem com s'ha obert la porta, que ens indica que és el principi d'aquest camí meravellós.

Un bon presentador Joan Lluís, d'Intercomarcal va fer de mantenidor. Pensem que dels nou anys, dels millors que ho ha fet. Explica motius, objectius, intencions... pense que encara no ens ha vist tocar.

Obrim el concert amb la peça que va dedicar Ricardo Planelles Torregrosa a la banda de la seua vida. *A.A.M.E.T.* (no la confonguem amb *AVAMET*, per favor!) Sona plena, com som nosaltres. Primer fort, trio i sentim a un flautí (Cristina Bernabeu) que ens ha enlluernat el primer camí, i he pogut tancar els ulls, fer meu el moment, gaudir cada nota, cada trino. Arriba el redoble, amb dues caixes, i entrem amb força, amb orgull... Ha sigut esplèndid aquest primer pasdoble. Com serà el que ve?

Els *Mosaics Bizantins* de Cesarini aporten vint minuts de música celestial, tocada amb tendresa, i per acabar la primera part amb *Second Suite for band* d'Alfred Reed, una obra amb la qual ens ho vam passar molt bé, amb els solos destacats d'Alberto, Isidro, Adrian, Panaero...

Ha arribat el descans. Ens fumem un cigarret, comentem les jugades i tornem altra vegada a la posició d'inici, com si no hi haguera passat res.

Queden dues obres, però primer, cal publicitar la Fira, ho fa l'alcaldeessa; per a nosaltres és important, però més, el moment de presentar als nous components, els del 2020 i els d'enguany. És un moment molt tendre, emotiu... veure com s'abracen Manolet i el seu fill (Pablo), la simpatia de Pèls (Rubén) i Albert o Pitet a Roser, el més vell de la banda (Eduardo) a Paco, José Daniel a Cèlia, Juan Carlos a Lopetes, i petó de Sandra i Batore. Són moments que no s'obliden fàcilment.

Retornem amb *Pilatus* i el seu final espectacular amb les trompes alçades, la percu que quasi trenca les baquetes i les trompetes fortes. Ací va ser el moment de desconcert perquè el mestre se'n va anar cap a dins i ningú sabia el perquè. Una baixada de sucre?

Tanquem el concert amb *Expedition* d'Òscar Navarro, una obra que va agradar molt, també perquè ens alcem, tornem a alçar-nos. El mestre ha tornat a obrir els braços grandiloqüentment, estem tots amb un bon somriure. Sabíem que eixiria bé, però no tan rebé.

Fem la nadalenca *Jingle-bell rock* de J. Beal J. Boothe i altre bis, dedicat a gent que està passant-ho malament, amb el volcà, gent de Canàries, i així, van dir amb el pasdoble *Islas Canarias* de J. M.ª Tarridas, que aporta també alegria, esperança i un altre camí.

Ha sigut un any dur, perquè volíem tocar i no ens deixàvem i ací vam expressar amb ràbia la nostra música, reivindicar la nostra posició. Recorde que vaig enviar un WhatsApp a uns companys de feina, convidant-los al concert amb aquestes paraules: - Si voleu tenir una experiència sublim, vingueu al concert: "Explorant Nous Camins".

A l'acabament van demanar la meua presència. Vaig eixir dels vestuaris, vaig baixar de l'escenari i em van abraçar. Un amb ells ulls encara emocionats, em va confessar que sí, que havia sigut esplèndid, però el millor, que nosaltres l'havíem ensenyat una cosa: l'havíem fet descobrir un nou camí, el de la música de banda!

••• DIUMENGE 5 DE DESEMBRE DE 2021 ••• ACTUACIÓ BANDA JUVENIL A LA FIRA DE NADAL

I ja van tretze anys donant un poc més de color a la Fira més que consolidada. Enguany, i pel tema de les restriccions no es va poder fer la cercavila, i on, en la parada de l'Ajuntament feien una tocadeta per donar la benvinguda als visitats que es conten per milers.

Es va canviar per un petit i emotiu concert amb nades en l'escenari que hi havia a una de les puntes del carrer; tot, sota la direcció del gran Alberto García Izquierdo, que més que un director, és un pare i mare que els introdueix amb una coherència, cohesió i il·lusió en el que serà la banda amateur.

La banda juvenil, reforçada per uns quants companys de la gran van tocar: *Santa Claus is coming to town*, *Christmas prelude*, *White Christmas*, *La Cancion del Tamborilero* i *Feliz Navidad*.

Amb un temps correcte, i sobretot, lluitant contra el vent que feia, i va eixir tot molt afinat. La pròxima parada de la juvenil, el mig dia de la Nit de Nadal.

••• DIMECRES 8 DE DESEMBRE DE 2021 ••• PROCESSÓ DE LA IMMACULADA I ACTUACIÓ EN LA FIRA

Reprenem les processons, la primera després de la pandèmia, pel carrer de l'Orito, perquè en l'avinguda Constitució està muntada la fira.

Ha sigut curta i breu, poca participació de feligresos i després hem anat a actuar a l'escenari. Ens haguera agradat ficar-nos per la multitud, però per respectar les normes hem tocat algunes peces i la del *Popurri Nadalenc* de Ricardo Planelles.

••• DIVENDRES 24 DE DESEMBRE DE 2021 ••• CERCAVILA NIT DE NADAL

El retorn sempre comença amb, dos anys, i sí, aquest també, feia dos anys que no tocàvem aquest dia on els bons sentiments estan en la consciència de tothom.

És un acte que el podríem considerar ja tradicional dels membres de la banda juvenil. Senzill, complet, il·lusionant tant per ells com per la gent que els escolta. Amb el reforç dels membres de la banda gran, i dirigits pel seu director Alberto García Izquierdo.

S'ix, bastant puntual, a les onze del matí, des del local dels Músics, al carrer sant Francesc, es baixa fins a la Plaça, després tiren pel carrer el Vall fins a arribar al Betlemet, on es fa una foto. I continuem pels carrers Torre de les Maçanes, Alacant, Ausiàs Carbonell, Marcel Mira i l'avinguda Constitució, sempre amb la mateixa peça, el hit de Ricardo Planelles, *Popurri Nadalenc*, que ens agrada molt, i dona vida a un Nadal que ha sigut diferent, amb milers i milers de contagis.

••• DIMECRES 5 DE GENER DE 2022 ••• CAVALCADA DELS REIS MAGS

DOS QUE EN FAN UN!

El primer acte del 2022, i comencem pitjor del que estàvem, ja que la incidència s'havia disparat i els contagis eren per milers: *Te miro y te contagio!*

El resultat és que el dia d'abans avisàrem que no n'érem bastants per tocar i havíem d'ajuntar la Banda Juvenil i la de "professionals" per poder tocar amb Baltasar, i ja no pels contagis dels companys i companyes que estaven confinats, sinó per diversos compromisos, viatges i altres que romanien en les voreres del recorregut mirant com tocàvem, però bé, vam poder traure l'acte amb la finalitat d'alegrar un esdeveniment que emociona als més petits de la casa.

Els Reis duen il·lusió, duen esperança, duen alegria i desitjos. El nostre, ja se sap quin és, que puguem recuperar el carrer, amb força, i que la resta de companys i companyes que estaven confinats, i aquells qui no, que participen en l'acte que ve, sant Sebastià.

••• DIJOUS 20 DE GENER DE 2022 ••• SANT SEBASTIÀ

SANT SEBASTIÀ: Una Festa perduda?

A la porta del bar Pepet hem quedat a un quart de deu. Roman el silenci en un carrer que prima el fred. Se sent el pas dels fulls de les obres que tocarem: *Gerona* de Santiago López, hi ha el context adequat.

En som 29, dia laboral per als que no treballen a la ciutat torronera. Fins i tot, el mestre, David, ha d'agarrar els plats. Formem davant de la casa Consistorial. David ens diu el bon dia, comencen a sortir els caps, fem un la (fusta), un si, el metall, i arranquem amb ritme i cos, *Gerona*. Només tres persones romanen per escolar-nos, Ricardo el regidor de Festes, Peldaño pare (amb posat somrient per veure el seu net com toca la trompa de bé) i Bart Bus que enregistra un vídeo. Quedà per als records els anys que estaven els incombustibles: Paco Piqui, Teri, el Hermano, Julio Prado, Orquín...

Al fort arranquem a l'esquerra direcció barri Sagrada Família. Hi ha bombà a l'arribada del Betlemet; i reprenem la música a principi de l'avinguda Joan Fuster. La gent alça persianes, ix als balcons, quan passem. Fem una ziga-zaga pels carrers del barri, només ens ha faltat un, i entrem al carrer major on al Mosset ens espera el moment d'agafar forces, la xarrada, el café, l'herbero, el record, els plans que farem...

FOTO ADÁN BERNABEU

Reprenem la música i canviem a *Eduardo Borràs* de Paco Esteve. Tot i que pel fred tenim els instruments gelats, fem el possible perquè sone afinat, ple, rítmic... Arriba el trio, i se sent el contracant del bombardí i saxos tenors, carismàtics en aquesta peça, que lluita amb saxos alts, clarinets i flautes, tocat per Ricardo Planelles i David Romero, a aquest últim se li veu centrat i amb bona projecció, a més de complidor en aquesta agrupació. Sobta que alguns músics recents no els va això de matinar, fer una cercavila, que va més enllà del simple fet de tocar. A més de ser un acte oficial de la Banda!

Entrem al Barranquet i un proposa fer una foto. Com que no hi ha massa algaravia, i com que en tot moment hem estat acompanyats per una municipal, li preguem que es convertisca per moments en fotògrafa. Accedeix a la petició i immortalitza l'acte.

FOTO FETA PER LA POLI

Als peus del carrer Alacant, formem i les arrancades es fan més ràpides. La sonoritat és sòlida, rítmica, solemne com el compositor del pasdoble. El carrer Alacant és una de les parts del poble més denses de població, i, per consegüent, més públic que ens aplaudeix i/o ens saluda.

Arribem a l'avinguda del poble, hi ha silenci, fins i tot, està tancant-se la porta de l'aparcament de l'edifici Doctor Fleming, i un apunta que el tancament ritme és com un metrònom. Qualsevol idea s'agafa i es relaciona amb el moment familiar.

FOTO BERNARDO GARRIGÓS

Fem tres passades d'*Eduardo Borràs*, i com deia Ricardo Planelles en el seu mur: "Hui érem pocs però... Com ha sonat Eduardo Borràs!! La qualitat no està en la quantitat". La Plaça ha sigut nostra, l'hem conquerida amb el so i l'amor a un poble.

A les sis i quart hem quedat a la porta de l'Ajuntament per acompanyar de les 13 autoritats, només cinc. Hem pujat fins a les escales del Fossar, on començarà la processó de Sant Sebastià i no per la porta principal, ja que han d'enderrocar l'edifici d'enfront. Com que no es pot portar amb andes perquè no ix per la porta, fan un tro amb rodes, la veritat que molt més còmode i pràctic que la dels portadors.

Just en el moment quan ix sant Sebastià, del cel cauen gotes, les primeres del 2022, i la veritat feia molt de temps que no plovia, encara que fos un plugim, cosa que tampoc impedeix que es realitzi l'acte d'una manera ràpida i amb visques al sant per part dels poc penitents que participen en l'acte i que posem la gota musical amb *El Buen Pastor*, un clàssic de Ricardo Dorado. No tardem ni 20 minuts i tot i algun canvi en el temps del dinar, en som igual que aquest matí, vint-i-nou, que mantenim les arrels, que tenim consciència de poble, que sabem que és un acte tan important com el concert a l'ADDA.

Mentre escric em ve a la ment aquells de Sant Sebastià, on era un dia gran per a la banda, que després del concert féiem un dinar i anàvem contents a la processó, o aquell dia que no vam fer dinar a la banda i vam anar al Monterrei i Mauro, quan era poli, se li va oblidar el walky talky i vam estar parlant amb els seus companys, i els carrers estaven de gom a gom, i era un dia de Festa, de veneració, de goig, de sant Sebastià.

• • • DIUMENGE 13 DE FEBRER DE 2022 • • •

CONCERT DEL MIG ANY

Encetàvem la setmana amb el concert del Mig Any realitzat per l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona al Barranc de la Font. Teníem la incertesa de si el temps ens respectaria, però, la sequera que estem patint des de fa dos mesos, que no plou ni una gota, i amb un sol radiant, feren un dia esplèndid per retornar en un marc incomparable, el parc del Barranc de la Font, i com acaba el cartell anunciador: #TORNEM.

FOTO DE 79COSES

Poca gent hi havia pocs minuts de les dotze del migdia, així anaren arribant amb comptagotes i la part de les cadires on pegava el sol estava plena, però no gens la d'ombra. Guanyava, estranyament, el *tendido sol* front al d'ombra.

La Banda havia preparat un suggerent concert, i trobem les concomitàncies entre diverses dates. Justament el mateix dia, però vint-i-cinc anys abans, un dijous 13 de febrer de 1997 i al Cine de Dalt, se celebraria el mateix concert, i amb la intenció les obres que configurarien en el treball discogràfic *Música i Festa*, que poques setmanes després s'enregistraria als estudis Tabalet d'Alboraia (València).

L'avinentesa del concert s'aprofitaria per a fer un homenatge 25 anys després d'aquell treball amb una selecció d'obres, i que en compte d'estar dirigit per José Rafael Pascual-Vilaplana, seria dirigit per un dels seus alumnes de l'escola de direcció, i actual director titular: David González-Tormo.

Amb una sonoritat amplificada, que feia que el so no fora natural, davant dels crits de la xicalla que jugava pels voltants, es va poder sentir: *Jordi* pasdoble de José Rafael Pascual Vilaplana, la portentosa marxa cristiana de Rafael Mullor Grau: *Alcoi, Escata i Destral*, la marxa mora *Elda* de l'alcoià Amando Blanquer Ponsoda i del militar murer Rafael Alcaraz Ramis, *Turballos "cau de raboses"*, pasdoble.

El concert continuava amb la marxa mora *Reina* de Ramon García i Soler, *Laura 94* pasdoble també de Ramon, la marxa cristiana *Cid* de Pedro Joaquín Francés Sanjuán i es tancava amb *L'Esquadra* marxa mora del xixonenc, moro verd i compositor Ricardo Planelles Torregrosa.

El concert es tancava amb la mateixa peça que es va fer el darrer concert del Mig Any i que s'homenatjava altre treball discogràfic que complia trenta anys, *Xixona en festes* i que vam fer el nostre petit homenatge a Calderilla pel seu amic i membre de la Federació, de la Banda, Cronista del poble i recent arxiver, Bernardo Garrigós, amb la peça *Fiesta en Jijona* de Vicente Pla Candela.

Un concert que fa gust de retorn, a glòria, a oblit d'un malson que ja, ara sí, veiem la llum al final de túnel, però ara de veritat, sense fer cap especulació.

• • • DIVENDRES 18 DE FEBRER • • •

CONCERT BANDA JUVENIL A. M. "EL TRABAJO" DE XIXONA

S'apropava el dia M, i l'ambient, altra vegada es repeteix el mot, era més que palpable. Hi ha il·lusió, hem tornat, sí.

A la vesprada, la banda juvenil de l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona oferiria un concert dirigit per Alberto García Izquierdo amb sis peces. Breu, concís, alegre, resolutiu.

S'obria el concert amb el pasdoble del professor de música Damià Llorens Jordà, *Dos amics*, dedicat a dos Moros Vermells: Jaume Miquel i Ismael Miralles, *Berlúbia*, i el solo d'Hèctor amb la trompeta. Seguïrem amb una clàssica, la marxa mora *Als Berebers* de Pérez Vilaplana, i per tancar, una contundent marxa cristiana, *Te Deum* de Pedro J. Francés Sanjuán.

El mantenidor de l'acte, com en el del diumenge anterior, un incombustible Marcos Ros Planelles, assessor artístic, i que va estar molt implicat en els actes culturals del Mig Any, anuncià les tres properes peces, amb una breu història del que se sentiria: *Primavera*, pasdoble d'Antonio Gisbert Espí, la potent marxa mora de Saül Gómez Soler, *Abenserraig* i tancant, l'enigmàtica *Jèssica* marxa cristiana de José Rafael Pascual-Vilaplana. Sí, se li va oblidar cridar al director, i quan s'adonà, va rectificar i va ser un moment graciós.

El Cine de Dalt presentava una entrada prou acceptable, perquè sobretot, són els familiars dels músics qui venen a veure als seus fills. Cal dir, que amb el reforç dels companys i companyes de la banda gran, la banda juvenil va sonar molt rebé.

Són aprenents motivats davant d'un públic, d'un director i d'unes expectatives que fan que les coses isquen bé. A més, entre el públic, es trobaven el president de la banda, el de la Federació, l'alcalde, el regidor de festes, i que donen suport a l'acte.

Anècdota, quan en la marxa mora *Abenserraig* va caure el gong i va haver-hi un poc de desconcert.

Acaba la darrera, hi ha molts aplaudiments. Alberto alça i reconeix per seccions als músics juvenils; hi ha el somriure propi d'un xiquet o xiqueta que sap que ha fet bé les coses i li ha posat temps i interès.

Fa el seu discurs. Justament dos anys del darrer concert al Cine de Dalt, i havíem d'acabar amb alegria, tornar-la i quina millor manera que amb un pasdoble molt alegre, amb ritme i disciplina, *Ragón Fález*, d'Emilio Cebrián Ruiz.

Acaba el concert, arpleguem. En baixar cap a casa, justament en la font del Teatret, es veu la lluna plena, eixint en el vall que hi ha entre la serra Galiana i el Cabeçó, és de color taronja, transmet tranquil·litat, inspire, respire, buf, havia d'arribar el dia, de què la tornada et repararia serenitat, no?

••• DISSABTE 26 DE FEBRER DE 2022 •••

CERCAVILA DEL CARNESTOLTES

Tot ara són dos anys. Sí, dos anys des de la darrera participació de la cercavila del Carnestoltes. A les sis en punt i des de la Casa de Cultura vam començar aquest acte que tanta participació té.

Carrer de l'Orito, carrer la Vila, carrer Torre de les Maçanes, carrer Alacant, carrer Marcel Mira i acabant en l'avinguda Constitució. Un recorregut d'una hora i mitja, amb les peces *Música de Carnaval* i *Disco-samba* del nostre company Ricardo Planelles, amb sons brasilers que animen al personal.

En la banda tenim gent vestida de carrer, altres que aprofiten el context i es vesteixen. Hi havia ganes, com en tots els actes que no hem pogut fer per la pandèmia.

DIJOUS SANT, DIVENDRES SANT I DIUMENGE DE RESURRECCIÓ

••• 14, 15 i 17 d'ABRIL DE 2022 •••

SETMANA SANTA 2022

Enguany tot són retornades. Dos anys des que l'última vegada que sentíem el redoble de la caixa, disculpeu, tres anys, perquè el 2019 va ploure, segon Juan Vicente Molina, el *Litri*. Ens concentrarem prop de les escales del Fossar, l'enderrocament de l'edifici d'enfront de l'entrada de l'església feia que canviara l'eixida. Imatges processionals per la porta, participants en l'antic quiosc de periòdics.

Vora les 22:00 ens concentrem i són salutacions, retrobaments. Aquells que fa temps que no van a l'assaig, aquells que estaven fora, aquells que tenien ganes de tocar.

Poca gent de natzaré, més músics. Organitzats les quatre imatges, ens posem darrere de la imatge de la Mare de Déu i al so dels plats, estenem els braços i el ritme ens fa entrar en els primers compassos de *Nuestro Padre Jesús* d'Emilio Cebrián Ruiz. La cosa comença a sonar i Pilili mana que ens temperem, que hi ha 13 trompetes enfront d'11 clarinets, però és que tenim ganes.

Hi ha moltes parades, falten portants i han de descansar. Arribem a la punta de l'avinguda Constitució. La lluna plena aclareix la nit, entra un vent que gela, hi ha silenci i canviem a *Jesús Preso* també d'Emilio Cebrián, on destaquen les fanfàrries de les trompetes i el sol de fiscorn i tenors.

Demà, altre dia de marxes de processó.

El fet de variar de data la Setmana Santa, fa que a vegades, isquem amb la vesprada amb prou de llum. Tenim tres peces més per a hui i que no hem canviat des de fa molts anys. Què passaria si canviàrem de repertori? D'igual manera que la nit anterior s'ix del mateix lloc. Hui tenim *El Héroe Muerto* de Mariano San Miguel que la toquem pel carrer de l'Orito, i canviem en la Plaça a *Mektub* també de San Miguel. Ens agraden tocar-les i ens agradaran.

El recorregut, ja he dit que estava canviat per uns motius més que justificats. Acabem on comencem i esperem la Soledad i l'acompanyem tocant dues vegades *Procesión de Semana Santa en Sevilla* de Pascual Marquina.

El darrer acte religiós, que s'enllaça amb la benvolguda i esperada Mona, és *l'Encontre*. Vestits de Mona tenim preparat *Virgen de la Roca* que desperta al poble. A l'arribada al Trabajo, coloms a l'aire, al·leluies, traca, i la il·lusió que podrem viure la Mona com ho féiem abans.

Arribem al Trabajo amb *Ida y Vuelta* de A. Piquero i Pérez Devesa.

••• **DIUMENGE, 29 DE MAIG DE 2022** •••
CONCERT DE PRIMAVERA
CRÒNICA DEL CONCERT DE PRIMAVERA 2022
CENT ANYS D'UN NOM QUE ENS UNEIX: "EL TRABAJO"

Si cada actuació de la banda té un component distintiu que li atorguen les circumstàncies sorgides a través de la combinació de parts que s'hi amaguen darrere de la seua preparació –obres elegides, assajos, material humà–, aquest Concert de Primavera no podia ser menys. El diumenge 29 de maig vam tindre l'honor de crear música, de nou, a l'escenari principal de l'ADDA, el qual seria testimoni del component que distingia concretament aquest concert: celebrar la música, l'amistat i, pràcticament, la vida.

Al principi, la rebuda del repertori va despertar opinions reticents: les primeres i segones lectures a *temps d'estudi* no deixaven massa clar el potencial de les obres, però, xino-xano, assaig rere assaig, les coses prenen forma. Un grup de músics, 10 concretament, estaven vivint aquest procés amb més emoció, si cabia, que la resta: els 'medallers' de 2022 i també els dels malaurats 2021 i 2020, aquells que complien 25 o 50 anys com a músic, rebrien durant l'intermedi del concert un obsequi commemoratiu per la seua dedicació i compromís com a membres de la banda.

Eixe diumenge 29 de maig vam haver de matinar perquè necessitàvem preparar-ho tot –l'uniforme, els instruments, les partitures i el nostre cap–per al matí musical que ens esperava. David, el mestre, es va emocionar. Ara sí que sí: era real, el concert tiraria endavant després de totes les dificultats.

L'ambient de nervis era palpable als vestuaris: després de calfar els respectius instruments, afinar-los i fer-nos retrats per deixar constància del dia, vam eixir a l'escenari. Un nombrós públic –gairebé cap butaca buida–ens va rebre amb un calorós aplaudiment. Cristina Bernabeu, com a mantenidora, va explicar als assistents tot el que celebràvem allà, en aquell moment, que no era poca cosa: el 100 aniversari del nom de l'Agrupació, el lliurament de medalles commemoratives i poder tornar a celebrar el tradicional Concert de Primavera que els anys previs no s'havia pogut dur a terme. Tot seguit, va introduir les obres: una fanfàrria de trompetes començava a *Jubile Overture*, de Philip Sparke, una alegre obertura amb molts canvis de mesura i melodies robustes que donaven protagonisme a unes o altres cordes d'instruments. Després, el *Poema Sanfèrmico*, de Josep Vicent Egea, un poema simfònic basat en les festes de Sant Fermí de Pamplona que, a tall de "collage", ens transportava directament als diferents actes a través de la reinterpretació dels temes musicals més representatius.

Durant l'intermedi, els protagonistes van ser els companys i la companya que celebraven el seu aniversari musical. Alguns d'ells van haver d'esperar anys per a rebre la medalla commemorativa, però el temps els va premiar amb l'oportunitat de tindre l'Auditori de la Diputació d'Alacant com a testimoni d'eixe moment tan especial. Va ser un acte ràpid, però igualment emotiu, amb notes personals dedicades a cada medaller. Vam començar pel lliurament de les medalles de plata pels vint-i-cinc anys com a músics d'aquells companys a qui els corresponia rebre-la els anys anteriors: del 2019, José Luis Morant; del 2020, David Arco Domenech i del 2021, un visiblement emocionat José Juan Martínez Llinares, Negre. Després, del mateix 2022, Ruth Jiménez Sirvent i Carlos Verdú Nicolau –també era el moment de Francesc Bernabeu Galiana, però, malauradament, es va haver d'absentar per motius laborals. Tot seguit, repetint la mateixa operació cronològica que amb els companys "més joves", van rebre la medalla d'or els companys que celebraven cinquanta anys com a músics de la banda: del 2020, José Daniel Planelles Torregrosa; del 2021, José Antonio Iborra Miquel, *Pilili*, i Alejandro Cremades Espí, *Panaero*; del mateix 2022, Vicente Pardo López.

Repreniem la música amb el gruixut del concert: la *Symphony Núm. 2 "The Big Apple"* (a New York Symphony), de Johann de Meij. Malgrat les complicacions tècniques, ho vam clavar: al forte final vam deixar anar tota la tensió acumulada i vam saber que, una altra vegada, havíem tirat endavant gràcies a la connexió que es crea entre tots nosaltres quan toquem.

Ja només quedava acomiadar-nos amb l'obra de regal, *la Conga de Fuego Nuevo*, d'Arturo Márquez, una peça ràpida, melòdica i animada que ja coneixíem –la vam enregistrar al CD Sons de Colors–però que mai no ens cansem d'interpretar.

Text de Cristina Bernabeu

••• DISSABTE 4 DE JUNY DE 2022 •••

L'ESCOLA CANTA

Dissabte 4 de juny i al Barranc de la Font, excel·lent escenari, i davant vora 500 persones, participarem en la iniciativa, per segona vegada, i més currada, de l'Escola Canta.

Una activitat on s'ajunta la música de l'escola, amb la tradició musical del nostre país, amb l'ajut organitzatiu i econòmic (so, llums, cadires) de l'Ajuntament de Xixona.

Amb l'obra, interpretació de la cantata *El Cor de la Terra* amb música de Pablo Anglés i text de Ximo Montaries, obra d'uns 45 minuts de duració, amb la participació de les tres escoles de Xixona: CEIP Cristòfol Colom, Eloi Coloma i Sagrada Família.

Tots uniformats amb camisoles de color verd passarem una bona estona amb la implicació dels tres mestres de música dels coles: Rocio Almeda, Patri Guillem i Damià Llorens.

Després tindriem el sopar ajornat de Sant Cecília i el concert de Primavera.

La veritat, i sense anar en segones, teníem moltes ganes de reunir-nos. Va ser un sopar amb acompanyant, i l'ambient, era l'ideal, esbarjo, moment culminat, la fi de la pandèmia?

Semblava que el malson no havia existit, seus per afinitats, edats, interessos. L'equip de Ruli està molt atent.

També celebrem el dia dels medallers, aquells/es que han complit 25 o 50 anys (després en parlarem).

Plat de quisquilles, inusual, un dels medallers honorats, José Daniel Planelles, alça el plat com a símbol de riquesa, i com si fos una ofrena als Déus.

Abans de les postres, apaguen els llums i es visualitza amb deler el vídeo-homenatge que Ricardo Planelles ha fet, per als medallers, amb l'ajut d'alguns companys.

És molt emotiu, ho hem de reconèixer, vint-i-cinc o cinquanta anys no es poden resumir en mitja hora, però emociona, delecta, recorda... bons moments.

Perquè l'experiència és un grau afegit, i tot i algun moment crític, la nostra banda té un bon rotllo.

Parteixen el pastís, primer el dels vint-i-cinc anys, després els dels cinquanta. Altra vegada Ricardo Planelles ha fet un bon muntatge. En acabant les afinitats es barregen, amb xarrades, records, idees fins que alguns/es veuen eixir el sol.

Una jornada redona, però sobretot, normal!

Quatre-cents anys de música

Pardo, Eduardo, Panaero, *Pilili*, José Daniel, Ricardo, *Pichoc* i Caboteta (aquest darrer que no està en la foto), són la història viva de l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona.

Recentment [(29 de maig de 2022) tot i que alguns l'havien d'haver rebut fa 2 anys abans], van rebre la medalla d'or els amics Pardo, Panaero, *Pilili* i José Daniel. Rebre una medalla no és simplement el símbol del reconeixement, sinó que va amagant un recorregut que no es pot descriure en un memoràndum, almenys sinó, fer constància d'una trajectòria dins d'un conjunt de gent.

La foto diu molt i és que entre els fotografiats més Caboteta sumen quatre-cents anys de música, de vivències, d'experiència, d'història, però viva, i això és el que hem d'aprofitar, de l'experiència que aporten, i sempre és un avantatge, perquè aconsellen, opinen, aporten per al bé de la nostra Agrupació.

Quede ací, altre reconeixement, i que siguin molts més.

••• DIVENDRES, 17 DE JUNY DE 2022 •••
"CENT ANYS AMB EL NOM D'EL TRABAJO"

Divendres 17 de juny vam culminar els actes d'un aniversari molt especial: **100 anys** amb el nom oficial de la Societat Cultural "El Trabajo" de la nostra ciutat.

No és només portar un nom, són moltes qüestions intrínseques i ens sentim molt afortunats de poder dir-nos així, i que ens identifiquen allà on anem amb el nom en majúscules: **AGRUPACIÓ ARTÍSTICOMUSICAL "EL TRABAJO" i de Xixona.**

Vam preparar un concert dins de la XXVII Campanya de Música als Pobles. Una selecció de grans temes de l'òpera, que vam disfrutar junt amb la soprano Maria Oviedo i el tenor Jordi Sánchez.

••• DISSABTE 25 DE JUNY DE 2022 •••
PUBLICACIÓ DELS MOROS I CRISTIANS A ONTINYENT

Hem tingut un mes de juny molt mogut, i això és bo, ens agrada no parar. Aquest dissabte, tot i que era un poc tard, vam anar a la Publicació dels Moros i Cristians d'Ontinyent. Va ser un plaer acompanyar a la capitania mora dels Mudèjars Ontinyent amb la marxa mora Abdal·là, de Saül Gómez Soler, dedicada al capità moro.

••• DISSABTE, 6 D'AGOST DE 2022 •••
SOPARET AMB ELS MARROCS

Després de tres anys d'haver de tocar en el darrer Soparet amb els Contrabandistes, tornàvem al carrer ple de banderoles, gent i molta gana, enguany ho fariem amb la filada capitana mora, els Marrocs, i un dels capitans és component de la nostra agrupació, David Serra Iváñez (il·lustre tuber).

En seríem 80 músics, pràcticament tots els membres de la banda, que volíem viure de primera mà, l'ambient, la Festa, la música en directe. Per a la primera desfilada, tocaríem *Tabals i Saragüells* de Mario Roig, en homenatge als capitans cristians, Fernando i Esther Ferrándiz Candela.

Una desfilada, que tot i la quantitat de gent, va ser bastant lleugera, ràpida, a ritme de pas masero en una filada mora.

A l'acabar, vam poder tocar, i a primera vista, l'Himne dels Marrocs, musicat per Fernando Masià. Ens encaminàrem cap al carrer Mallorca amb el pasdoble dianer *Febrer* de Juan Calatayud Castelló i allà ens acomodàrem, perquè la vetllada va ser llarg, intensa i grata, on vam posar tota la carn a la graella i ho vam donar tot, perquè entre obra i obra hi havia poc de temps per a menjar o beure alguna coseta.

El temps va passar volant i quan ens vam adonar ja era massa tard i arribàvem tard a la desfilada, però, i què més dona? Si tothom estava passant-s'ho bomba?

Començàrem amb força la segona desfilada, amb més que la primera, més ambientats, i no amb tres timbals, sinó amb sis, els cromàtics i els normals de carrer, tocàrem dues obres, la primera no cal ni dir-la, no la recordem molt bé, la segona *Al-Wazir* de Saül Gómez.

Una desfilada on vam dir qui érem, d'on som i cap a on anem, sí, l'AAM "El Trabajo" de Xixona. Vam estrenar polos de color verd.

Una nit que memorable d'aquestes que sempre direm, aquell Soparet del 6 d'agost del 2022, als Marrocs.

••• 15 D'AGOST DE 2022 ••• CERCAVILA I CONCERT DE FESTES

Teníem un dia 15 d'agost molt complet i carregat de simbolisme. El dia de la Mare de Déu de l'Assumpció començava passats 5 minuts de les nou del matí, a la porta de l'Ajuntament, on l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona, despertaria al poble en la tradicional cercavila que aniria, enguany sí, pel Nucli Antic. El mestre es trobava indisposat i *Pilili* (José Iborra) va fer de director donant-los l'entrada del primer pasdoble *Homenaje* de José Pérez Vilaplana, un pasdoble assentat i bo per al moment, el silenci que hi ha, pocs espectadors, però bons. La banda de Xixona està quasi al complet, uns 65 components! Tots del poble, marca de la casa, qualitat, idiosincràsia.

S'arriba a l'Asil. És un regal per als qui resideixen allà. Canvien momentàniament de pasdoble, el de Mullor Grau que tocaran a la nit i dirigirà el creador, dedicar a Pepito Francés, que romandrà en la cadira del concert a la nit.

Feia temps que la banda no formava al principi del Raval. Déiem que era un dia carregat de simbolisme, de càrrega emocional. El fet de poder tocar en els carrers estrets i irregulars, on la banda sona contundentment. S'obrin els balcons, la gent ix a veure passar i oir la música. Del Raval entre en el carrer Galera, abans han passat per l'ermita del Raval i observe com dos músics se senyen (gràcies, Sant Sebastià), continuen tocant, empalmen amb el carrer Badia, sona *Homenaje* que es converteix en admiració i agraïment per a tots i totes, pels moments viscuts.

Arribem al principi o final del carrer la Vila (segons la percepció), el president li comenta si ens fan una fotografia, i Jeremy, l'home de Carla la filla del nostre company *Pilili*, ens fa la foto. José Daniel Planelles proposava poder anar pel Manhattan, i accedeixen la majoria. Carrer la Torre de les Maçanes, carrer Alacant fins a enfilear la meitat del carrer Alcoi.

En l'avinguda Constitució ja hi ha muntat la jornada de jocs aquàtics. Hem canviat de pasdoble a *José Francés el Xixonenc* i l'han tocat fins a la porta del Trabajo.

A les 22:30 tindriem un dels actes que més ompli el Barranc de la Font, el concert de Festes, per l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona, amb un homenatge a la música de dos grans compositors de música festera, l'atzenetí Ramon García i Soler i l'alcoià Rafael Mullor Grau.

La mantenidora de l'acte, Cristina Bernabeu, amb un posat correcte, dicció de locutora de ràdio i un discurs adequat a les circumstàncies i el moment. La primera part la dirigiria el director titular David González-Tormo, que s'obria amb la rapsòdia masera de Ramon *Pepe el Rompe* i es donava les intencions, canviar l'estat, l'esperit.

I l'entrada que presentava el jardí era de ple de gom a gom, fins i tot, el públic va haver de seure en els trossos de fusta. La segona peça, també de Ramon, *Gaudium* un pasdoble amb dos tríos que meravellen.

La tercera, ja amb els instruments calents, la marxa cristiana potent *Alcázar d'Elda* de Mullor, Tornàvem a Ramon amb *Pacos del Gurugú* amb un bonic trio, altra marxa cristiana, *David*, de Ramon i per tancar, mira que és bona, la marxa mora, *Música i Llanero* de Mullor.

La mantenidora, abans de continuar amb el concert, va fer un anunci-recordatori, en el qual, dijous se celebraria la processó en honor a Sant Bartomeu i Sant Sebastià, acte que ha tingut i té molta polèmica. L'A.A.M "El Trabajo" participaria amb l'estrena d'una marxa composta especialment per a l'ocasió, composta per Adan BernabeuGarcía, i que aquest va fer extensible de tota la seua banda a la Federació de Festes. Per la seua part, la banda li va fer un detallat, com llegia: pel temps de treball, esforç i dedicació, perquè el compositor l'ha escrita desinteressadament. Haguera estat bé estrenar-la, però, no pegava molt, la veritat.

Va presentar la segona part, on els protagonistes series dos convidats excepcionals, dos compositors, com deia la mantenidora: «tots dos són els creadors de peces que sonen any rere any a concerts, festes i celebracions no sols dels voltants, sinó d'arreu el món. L'atzenetí Ramon García i l'alcoià Rafa Mullor. La seua relació amb la nostra banda va nàixer arrel l'aspecte musical: als nostres treballs enregistrats hi ha moltíssimes peces signades per tots dos. Tantes hores de treball i música han fet que la relació esdevinguera personal, i amb actes com aquest comprovem que encara hui continua consolidant-se».

Ramon Garcia va pujar a l'escenari per dirigir la inigualable *Laura 94* i la marxa mora, amb l'ajut dels dolçainers dels Arreplegats, *Reina*. Deia: mireu-me i seguiu-me, i tot anirà bé.

Rafa Mullor, per la seua banda, va dirigir el ja escrit José Francés "*El Xixonenc*" on va fer alçar al dedicat de la cadira del públic, i *Saxum* peça que va compondre dedicada per la nostra agrupació a José Rafael Pascual-Vilaplana.

La Banda va acabar amb una contundent marxa mora: *Marxa del Centenari*, i ara sí, el mestre, David González-Tormo, desitjava unes bones festes. Un gran dia, un dels millors que recorde.

••• DIJOUS, 18 D'AGOST DE 2022 ••• PROCESSÓ DE FESTES

El darrer acte abans de les festes, i que ens portaria a les nostres vacances musicals, va ser la processó de Festes, i que tanta polèmica havia suscitat.

Nosaltres, a la nostra, i teníem ganes, per ser un acte amb una mica de morbo, i també, d'estrena, perquè l'actual president de la banda, Adan Bernabeu, va compondre, a proposta de la Federació de Sant Bartomeu i Sant Sebastià, la marxa de processó amb el mateix títol que el nom de l'entitat festera, *Sant Bartomeu i Sant Sebastià*.

Una molt bona marxa, i està malament que ho diguem nosaltres, però és que era així. I l'autor la va dedicar a la Federació Festera per tants anys de col·laboració.

Llevat de polèmiques, a les 20:00 de la vesprada, repicaven les campanes i sonàvem amb ganes, amb emoció, mentre acompanyàvem al patró de Xixona. Sant Sebastià.

••• DIVENDRES 26 D'AGOST DE 2022 •••
ENTRÀ ONTINYENT

Passades les festes, ens encaminarem a la capital de la Vall d'Albaida, per a tocar amb el capità Moro, Alberto Climent Malpartida, de la filà Mudéjares, amb la peça *Abdalà* de Saül Gómez.

Dies abans ens havien repartit els vestits que duríem, confeccionats a Uzbekistan, per als vora 1000 músics que participaríem en la seua ostentació, i que particularment, nosaltres n'érem 140 músics, massa, no estem acostumats. Tot i que Asier Rubio deia que es van repartir 161 gel·labes.

Perquè la nostra idiosincràsia és tocar amb companys i companyes del poble i no mirar a esquerra i dreta i, tot i ser bona gent, conèixer-los.

Tot i això, va ser un vertader espectacle, encara que a vegades no acompanya el temps en les eixides, com ens va passar, ja que no va parar de ploure al llarg de mitja hora llarga en l'Entrà. Comportament excepcional de totes i tots els companys, però voldríem destacar a un, Mauro, que després d'haver passat la COVID, després d'anar superant les seqüeles que li van deixar, després de no faltar a cap assaig amb l'instrument que més pesa, la tuba, allà estava, donant-nos un exemple de superació, de conjunt, de complir amb un grup, i que va acabar amb una gran bombolla en el dit del peu.

Tampoc hem de deixar de mencionar als més veterans de la banda, com Eduardo Ferrer, Ricardo Planelles, Emilio Verdú o Carlos Arques, gent que per llei de vida, passen els anys, i allà estan, al peu del canyó, donant-nos exemples de constància.

Gràcies, companys, i no defalliu mai!

••• DISSABTE, 10 DE SETEMBRE DE 2022 •••
ENTRÀ A MUTXAMEL

Amb el bon sabor de boca que teníem de la darrera entrada que vàrem fer en la població veïna de Mutxamel, ens encaminàrem cap a la Venta Diego, en un dia on la humitat seria del 100%, i a més anàvem amb gel·laba i fes de color verd.

Allà, els membres de la filà especial dels Zegries, ens oferiren un àpat gelat, i tocàrem la marxa del mateix nom que la comparsa i composta per José Rafael Pascual Vilaplana en el carrer San José.

I la veritat, és que l'Entrada de Mutxamel, és ràpida, lleugera, alegre i repleta de gent que agraeix amb aplaudiments quan saben apreciar qui fa bona música festera. En l'Entrà vam tocar *Any d'Alferes* d'Amando Blanquer Ponsoda.

••• DIVENDRES, 16 DE SETEMBRE DE 2022 •••
ENTRÀ A IBI

Ni una setmana havia passat i altra vegada estàvem vestits de músics. Participaríem en la capital de la Foia de Castalla, a Ibi, en l'esquadra Cagarnera de la filà Pirates-Berberiscos, i tocant *Paco el Chollat* de José María Valls Satorres i *Reige* de José María Ferrero Pastor. Delícia de música.

FOTO D'ISABEL LÓPEZ GALERA, DEL SEU MUR DEL FACEBOOK.

••• DIUMENGE, 2 D'OCTUBRE DE 2022 •••
ENTRÀ A CREVILLENT

I el que no havíem tocat en dos anys, ho estàvem recuperant. Una de les entrades més llargues, la de Crevillent, tocant amb els Beduïns, i ja van onze anys continuats tocant amb ells enguany amb la marxa mora *Aligebà-Spyros* de Vicente Pérez i Esteban.

••• DIUMENGE, 9 D'OCTUBRE DE 2022 ••• CERCAVILA 9 D'OCTUBRE I ENTRÀ ALBAIDA

El dia que Jaume I va entrar triomfant a València, el commemorem amb molta energia i alegria.

Ens hem posat el vestit d'hivern. Però hem calculat malament perquè l'oratge era bo, i ens hem pegat una bona suà. El carrer, quasi a les nou del matí, membre la policia llevava els darrers cotxes que no havien fet cas els senyals de prohibició aparcar, se sentien les primeres bufades dels instruments.

FOTO DE MAURO

El mestre ha manat formar de cinc, tot i que després hem canviat a quatre, tres, i sis, finalment en quatre. La veritat és que sabem com comencem, respecte a la formació, però mai com acabem. Tenim al faristol *Eduardo Borrás* de Paco Esteve, i és que ens agrada molt aquesta peça.

Hem anat per la part nova del poble, perquè el carrer de l'Orito estava tallat; resguardats per la policia. Carrer el Vall, la Sarga, barri de Maria Verdú, amb el sol que ens pega a la cara... carrer Alacant, Barcelona, València, i pugem pel carreró de les Monges, fins a arribar a les escales del Pixaor.

Canviem a *Yakka* del també conegut José Rafael Pascual-Vilaplana, David ens dirigeix fins a arribar al segon fort que és quan arranquem. Pausadament, amb plenitud, anem fent la Plaça, no tenim pressa. I escometem la feina.

Hem posat l'himne de la Comunitat Valenciana; David Arco està nerviós, però ho resoldrà amb sonoritat i seguretat, el solo. Acabem esmorzant en l'hort de El Trabajo.

I el nostre company Bernardo Garrigós va rebre la medalla d'or de la ciutat de Xixona, un merescut reconeixement. Ens va acompanyar en la cercavila i després va estar condecorat, juntament amb Josep Mateo i l'Associació dels Reigs Mags. Haguera pogut portar altra vestimenta, però va voler dur la de la Banda. Bernardo va escriure un llarg article sobre el dia i cap al final escrivia:

*"Después de hacerme la fotografía con todos los premiados y los concejales y concejalas asistentes al acto delante de la placa conmemorativa del fallecimiento de Jaume I y recibir un sin fin de felicitaciones era el momento de relajarla. Cogí la tuba y de la mano de mi mujer nos encaminamos a Ca Geno a tomar un granizado de limón 75% y horchata 25%. Al llegar a la puerta de la heladería me vi gratamente sorprendido al aplaudirme mis compañeros de la banda desde el patio de la Societat El Trabajo, donde habían estado desayunando. Fue un aplauso que me reconfortó y me llenó de orgullo. ¡Viva la Agrupación Artístico Musical El Trabajo!"*¹

A tres quarts per a les nou, o cosa que és el mateix, a les nou menys quart. Havíem quedat el gros de la banda per pujar a Albaida, després de tres anys, i tocar amb els Moros Nous i l'esquadra Pelikos, en una entrada de Moros i Cristians on aposten per bona música; de fet, nosaltres, entre llogats, dolçaines i festers de casa, arribaríem als 110, i tocàrem dos clàssics: Als *Moros Vells* de José Francisco Ripoll Martins, i *Marxa del Centenari* d'Amado Blanquer Ponsoda que enguany ha complit quaranta anys des de la seua estrena.

¹ <https://bgarrigos07.wordpress.com/2022/10/15/cronica-de-un-nou-doctubre-inolvidable/>

••• DISSABTE, 15 D'OCTUBRE DE 2022 ••• CONCERT FESTES GELADORS

La penúltima activitat abans del certamen. Després de tres anys, tornàvem al Cine de Dalt. Hem recuperat la normalitat. El concert d'Alçament de Capitans de les festes de Moros i Cristians dels Geladors.

Ens ha arribat el cartell que anuncia el concert. Haguera estat bé posar el nom de la banda i el director, i la mateixa hora de començar a tocar, perquè en Activitats Xixona era una altra. Bé, al que anem.

De matí hem fet l'assaig del que tocaríem per la vesprada perquè anem un poc de bòlit amb el tema del certamen. I el repertori elegit era majoritàriament les peces que hem tocat en les actuacions que hem fet al carrer. Excepte *Yakka*, que la tenim per al certamen, *Fester* que l'estrenàvem, la que tocarem a Alcoi 2023 i Per la terra que és la que ens han demanat el capitans dels Templaris de Xixona:

- *Yakka* - Pasdoble de José Rafael Pascual Vilaplana, *Reige* - Marxa Mora de José María Ferrero Pastor, *Per la Terra* - Marxa Cristiana de Francisco Valor Llorens, *Al-Wazir* Marxa Mora de Saül Gómez Soler, *Eduardo Borràs*, pasdoble de Francisco Esteve Pastor, *Fester* marxa Mora de Saül Gomez Soler, *Homenaje*, pasdoble de José Pérez Vilaplana i *L'Ambaixador Cristià*, marxa Cristiana de Rafael Mullor Grau, de regal hem tocat *Any d'Alferes* d'Amado Blanquer.

FOTO AJUNTAMENT DE XIXONA

Ha estat un concert genial, amb bona sonoritat (es nota que estem assajant), els solos en *Yakka* de Ricardo Planelles, o el de David Romero en *Eduardo Borràs*, marquen el principi d'intencions. I hem anat de menys a més, i tot i que el cine no estava ple, la gent que ha vingut se n'ha anat contenta, perquè, altra vegada, hem demostrat la nostra vàlua de fer música.

••• DISSABTE, 22 D'OCTUBRE DE 2022 ••• ENTRÀ DE LES FESTES DELS GELADORS

De matí hem assajat, queden 8 dies per al certamen. Hi ha nervis perquè volem fer una bona posada en escena, i donar-ho tot. Tenim la boca preparada com la ment.

Per la vesprada, necessitàvem eixa fugida a la rutina i l'hem trobada en l'Entrà dels Geladors. Hem tancat l'acte amb els capitans de la filà Templaris: Juan Carlos Sirvent Miquel i Sergio Sirvent Gisbert, i hem tocat *Per la terra*, marxa cristiana del compositor contestà Francisco Valor Llorens, no és de les que més ens agraden, però ho hem passat molt bé.

Aquests han sigut els nostres actes, tornem a la normalitat i agafem altre rumb. Gràcies al nostre poble per recolzar-nos en cada acte que tenim. Salut i música per a tothom.

Josep Miquel Arques Galiana

* CRÈDITS *

Textos: Josep Miquel Arques Galiana
i Cristina Bernabeu.

Fotos: Bernardo Garrigós, Josep Miquel
Arques, Erica Domenech Sirvent,
José Vicente Garcia, Mauro.

Depòsit legal: A 892-2011
Imprimeix: Arte-Xixona
Xixona, novembre de 2022

* ORGANITZA *

Ajuntament de
Xixona

* COL·LABORA *

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

**SEMPRE
TEUA**

La teua llengua